

SESIUNEA MEMORIALĂ „D.M. PIPPIDI”

Ideea organizării unei sesiuni închinată amintirii profesorului D.M. Pippidi, realizată de către Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan” al Academiei Române, împreună cu Societatea de Studii Clasice, Facultatea de Limbi Străine și Facultatea de Istorie a Universității din București, s-a ivit în mod firesc. Datoria de recunoștință a unui șir de elevi din diferite generații, nevoia de a o exprima a unora dintre aceștia – ficcare în câmpul de cercetare în care și-a fructificat ideile, metoda, critica, modul sau poate chiar numai ambianța din jurul profesorului – a creat spațiul de așteptare pentru o asemenea întâlnire.

Desigur, ar fi fost imposibilă organizarea unei întruniri a tuturor celor care ar fi dorit să ia parte. Numărul celor înscriși în program ar fi fost mult mai mare. Dar în intenția noastră este dedicarea volumului 38 al revistei DACIA, pe care profesorul D.M. Pippidi a condus-o între anii 1971–1981, ca un omagiu postum, în anul în care D-sa ar fi împlinit vârsta de 90 de ani.

Dar prielejul pentru ținerea acum a acestei sesiuni memoriale a fost oferit de generoasa donație făcută de către d-l Andrei Pippidi Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan”, a celei mai însemnate părți din biblioteca profesorului. Această donație, înregistrată, cu multă abnegație, de către d-na C. Popescu, bibliotecar-șef al Institutului, în timp de numai câteva luni, formează un lot aparte, găzduit în localul din str. Spiru Haret – până la instalarea sa, împreună cu a întregului Institut și a bibliotecii sale, în Casa Academiei. În condiții pe măsura importanței și valorii sale excepționale. Aici, la sugestia unuia dintre ultimii săi elevi și prieteni, conf. dr. C. Petolescu, s-a inaugurat – în aceeași zi – *Seminarul de Istorie Antică și Epigrafie „D.M. Pippidi”*, unde ea va putea fi consultată.

Profesorul D.M. Pippidi a fost poate ultimul mare umanist al acestei țări. Adânc și critic cunoscător al culturii antice în cele mai variate aspecte ale ei, de la texte literare, istorice, filosofice – asupra cărora s-a aplecat ca editor, traducător sau comentator – la examenul istoriei generale sau locale a vieții politice și religioase. a instituțiilor juridice sau a gândirii estetice și literare a Antichității, D.M. Pippidi a avut capacitatea de cuprindere, talentul, spiritul critic, modern și european, de a vedea în întregime fenomenul antichității greco-romane.

Spiritul său critic s-a dovedit salutar în cultura noastră. De-a lungul a șase decenii, în Universitatea din Iași, și București, și în cercetare, la Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, el a reprezentat un Maiorescu a studiilor clasice. Ștacheta foarte ridicată pe care profesorul a menținut-o, atât în studiile sale, în cursurile universitare, dar și, prin exemplul său personal, pe durata celor aproape 45 de ani în care cu toții am traversat tunelul comunismului, a avut ca obiect cultul valorii. Dușman al mediocrității, diletanțismului, irresponsabilității, al spiritului fals sau partizan, el a contribuit decisiv la păstrarea unei elite intelectuale românești, de care – acum, la capătul acestui tunel – avem atâta nevoie.

Programul Sesiunii Memoriale organizată în ziua de 22 aprilie 1994, în localul din str. Henri Coandă nr. 11 al Institutului, oglindește, dar numai în mică măsură, domeniile care au beneficiat de interesul profesorului:

„Ca și cum profesorul ne-ar auzi” a fost motto-ul acestei sesiuni:

1. Prof. dr. Petre Alexandrescu – Cuvânt de deschidere.
2. Prof. dr. Iancu Fischer – Normele latine de cancelarie în câteva inscripții imperiale.
3. Prof. dr. Zoe Petre – Teatrul și restaurația la Atena după 403 a.Ch.
4. Prof. dr. Alexandru Vulpe – Comentariu la Herodot, V.6.
5. Prof. dr. Petre Alexandrescu – Observații la tezaurul de la Vettersfelde.
6. Dr. Alexandru Avram – Un decret inedit de la Histria.
7. Dr. Petre Diaconu – Două noi inscripții nord-pontice.
8. Conf. dr. Constantin C. Petolescu: Din nou despre T. Atonius Claudius Alfenus Arignotus.
9. Prof. dr. Emilian Popescu – Sfântul Apostol Andrei și cetatea Tomis.

Biblioteca sa este o neprețuită oglindă a enormei palete de interese a profesorului D.M. Pippidi, a surselor sale de informație atât de variate și atât de rare.

Ca o solidă fundație a erudiției sale, se afla cultura, în sensul cel mai larg al cuvântului. D.M. Pippidi a fost un mare „Cititor”. El avea, ceea ce recomandă și elevilor săi apropiați, „le plaisir de lire”. Nu numai textele fundamentale ale literaturii antice, completate de comentarii, ci întreaga literatură europeană poezie, proză, eseu, a trecut pe sub ochii – oboșiți în cele din urmă – ai profesorului. Această vitală nevoie de cultură l-a hrănit, l-a format, i-a imprimat și acel spirit de discreție și critică ascundere a propriei sale sensibilități.

Biblioteca, adunată încă din primii ani de studenție, îmbogățită în perioada stagiului la Școala Română de la Roma și la cea de la Fontenay aux Roses, dar și de-a lungul întregii sale vieți, constituie astăzi nu numai o neprețuită valoare documentară, dar și o cale de cunoaștere a etapelor de formație a acestui umanist.

Lotul donat Institutului nostru cuprinde aproape 2500 de volume și peste 500 de reviste. Dintre acestea, o mare parte sunt unicate pentru țara noastră. La acestea se adaugă un număr încă neînregistrat de extrase, primite de D.M. Pippidi de-a lungul a zeci de ani, de la numeroșii săi prieteni și elevi din țară și străinătate.

Este de aceea o mare plăcere de a mulțumi d-lui Andrei Pippidi pentru această generoasă donație, oferită Institutului nostru, pe care ilustrul său tată l-a onorat atâția ani și pe care l-a condus cu atâta fermitate și succes.

PETRE ALEXANDRESCU